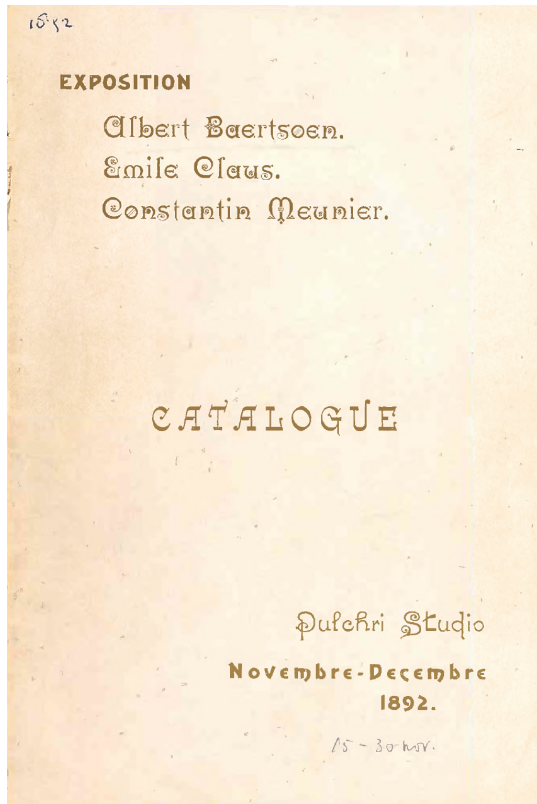

Baertsoen en Nederland

Baertsoen voelde zich sterk aangetrokken door Nederland. Hij huurde wel eens een vakantiehuis in Katwijk en volgde het Nederlandse kunstgebeuren op de voet. Hij was bevriend met o.m. Jan Toorop en Philip Zilcken. In 1892 organiseerde Baertsoen in Gent een tentoonstelling van de Nederlandse Etsclub. Datzelfde jaar exposeerde hij samen met Emile Claus en Constantin Meunier in de bekende Pulchri Studio in Den Haag.

Afbeelding links: catalogus van de tentoonstelling Baertsoen, Claus Meunier in de Pulchri Studio in Den Haag, 1892.
Afbeelding rechts: de tentoonstellingsruimte van de Pulchri Studio, ca. 1890

Om in alle vrijheid in Zeeland te kunnen werken, liet Baertsoen in 1897 de Fafner bouwen, een luxueuze woonboot waarmee hij de zomers doorbracht in Vlissingen, Veere en Middelburg. Baertsoen schilderde er lichtrijke doeken in een opvallend helder coloriet, heel anders van toon dan het werk dat hij in en rond de Vlaamse steden produceerde. Ook de stadskanalen van Dordrecht en Amsterdam wisten hem te inspireren. Net voor de Eerste Wereldoorlog bracht hij de Buitenhaven van Terneuzen via tekeningen, etsen en werken in olieverf uitgebreid in beeld.

De Fafner aan de kade in Vlissingen, 1902

Zomer in Middelburg (I), 1902 (CR P.1902/04)

Baertsoens Zeeuwse werken onderscheiden zich van de rest van zijn oeuvre door hun coloriet. Een aannemelijke verklaring voor die ongebruikelijk felle, zelfs schreeuwerige kleuren ligt in de ontstaanscontext van de schilderijen. De kunstenaar maakte ze tijdens zijn zomerse uitjes naar Zeeland, ontspannen logerend in zijn huisboot waarop hij ook vrienden uitnodigde. De kleuren – ‘rich and striking’ volgens Fernand Khnopff als kunstcriticus – zijn eigen aan het motief: niet zozeer de Zeeuwse klederdracht, die Baertsoen weinig interesseerde, maar wel de geverfde gevels, oranje daken en kleurige tjalken. Baertsoen liet die kleuren volop stralen, met een ongewone, zomerse vitaliteit tot gevolg.

Kromboomssloot à Amsterdam (I & II), 1901 (CR E.1901/04 et E.1901/05)

Baertsoen hield van de oude Zeeuwse en Hollandse steden. In 1901 trok de Kromboomssloot zijn aandacht, een smalle gebogen gracht in het centrum van Amsterdam. Op basis van voorbereidende tekeningen maakte hij de etsen Kromboomssloot I en Kromboomssloot II, waarin lichte en donkere partijen opvallend contrasteren en de gracht is als een spiegel van de verlaten kade. Beide etsen behoren tot de meest succesrijke van zijn hele oeuvre. Toen Baertsoen ze in 1903 voor het eerst in Amsterdam exposeerde, loofden de recensenten zijn technisch kunnen en de heel eigen manier waarop hij een beklemmende sfeer wist op te roepen.

